

En Minoritet har imidlertid forment, at dette Forslag dog neppe tør frakendes sin Nytte og derfor tiltraadt samme.

ad Sp. 382. Af Kommissionens Indstilling I tiltræde vi Indholdet, men henstille, om ikke en Omredaktion maatte ansees nødvendig, navnlig forsaavidt det neppe kan siges, at de i Lovens 5—3—18 ommeldte Rets-handlinger hidtil have givet Ret til at gjøre Eksekution i Fallitboer, da Eksekution dog altid forudsætter, at erigible Domme eller Forlig ere tilfæde.

Nogle af Rettens Medlemmer have derhos forment, at Indstillingen burde indskrænktes til kun at angaae de Domme og Forlig, der ere erhvervede og tingløste i Løbet af de Fallisementet nærmest forudgaaende 6 Uger.

ad Sp. 383. Forsaavidt et af Kommissionens Medlemmer, i Overensstemmelse med Grosserer-societetets Komites Forslag, har stemt for Straffeanstalt for den Fallent, der ikke i 2 eller flere Aar før Falliten har opgjort sine Bøger, da er denne Mening tiltraadt af en Minoritet af Rettens Medlemmer, men Pluraliteten er enig i den af Kommissionens Majoritet udtalte Anskuelse.

ad Sp. 385 ff. Retten er med Skiftekommissionen enig i at ansee Kommissionens Indstilling II. for ikke at være af synderlig Betydning, idet Spørgsmaal om Gyldighed af Gaver vistnok meget sjældent vil opstaae i Fallitboer.

Rettens nuværende Medlemmer mindes ikke, at dette Spørgsmaal nogensinde her er forekommet. — Skulde en Lovbestemmelse i den her omhandlede Retning imidlertid ikke desto mindre findes hensigtsmæssig, har Rettens Pluralitet troet at burde tiltræde Kommissionens Minoritets subsidiære Forslag med Hensyn til Reglen om Bevistbyrden, der, da Voet endog skulde kunne optræde som Bindikant, synes at maatte paahvile dette, men i alt Fald har samme Pluralitet forment, at der burde gjøres en Tilføjning om, at den Paa-gældende ikke bør nægtes Afgang til af Voets Papirer at søge de med Hensyn til Bevist-

fornødne Oplysninger. Forøvrigt har en Minoritet af Rettens Medlemmer erklæret sig for Kommissionens Minoritets Hovedforslag om, at fuldbyrdede Gaver ikke bør kunne fordres ophævede.

ad Sp. 387. Kommissionens Indstilling III. finder Retten med Skiftekommissionen Anledning til at tiltræde.

ad Sp. 387—89. Med Hensyn til det her omhandlede Spørgsmaal om Fallentens almindelige Berettigelse til at begynde en ny Virksomhed, er Retten enig med Kommissionens Majoritet.

ad Sp. 392. Med Hensyn til Kommissionens Indstilling IV a. deler Retten de af Skiftekommissionen udtalte Betæneligheder ved Etableringen af den Myndighed, der her er foreslaaet tillagt en efter den anførte Beregning udfunden Pluralitet af de mødende Kreditorer, ligesom vi ogsaa, af de af Skiftekommissionen anførte Grunde, hvorefter Kommissarier uden dømmende Myndighed upaatvilelig stundom ville være lammede i deres Virksomhed til Skade for Voets Fremme, ogsaa med Skiftekommissionen formene, at det helst bør forblive ved, at Kommissarier ere dømmende og beskiftes af Kongen. Men Rettens Pluralitet finder imidlertid dog ikke at burde fraraade Indstillingen i sin Helhed.

I Henhold til de i Kommissionsbetænelingen Sp. 389 udhævede Alemper ved den Maade, hvorpaa Kommissarier nu erholdes, finder samme Pluralitet det nemlig hensigtsmæssigt at bibeholde den Bestemmelse i Forslaget, hvorefter i Fallitboer, der ere tagne under Behandling af Skifteretten, en i den Anledning tilvarslet Skiftesamling altid bør gaae forud for Kommissariers Beskiftelse, men i denne Skiftesamling skulde Voets Kreditorer ikkun opfordres til at afgive Erklæring, og Udskrift af det Passerede derefter følge med Ansøgningen om Kommissariers Udnævnelse.

I Henhold hertil tiltræder Rettens Pluralitet altsaa Begyndelsen af Indstillingen IV a. til Ordet „Skiftesamling“ incl., hvorefter foreslaaes tilføjet følgende: „hvor disse opfordres